

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ประมวลรัษฎากร

" **มาตรา 3 เทรส** ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามลักษณะ 2 หักภาษี ณ ที่จ่ายตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ในการนี้ให้นำมาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 60 และ มาตรา 63 มาใช้บังคับโดยอนุโลม "

" **มาตรา 39** ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

" **เงินได้พึงประเมิน** " หมายความว่า เงินได้อันเข้าใกล้ลักษณะพึงเสียภาษีในหมวดนี้ เงินได้ที่กล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ สำหรับเงินได้ประเภทต่างๆ ตามมาตรา 40 และเครดิตภาษีตามมาตรา 47 ทวิ ด้วย "

" **บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน** " หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไป ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่ง เป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

(2) ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลหนึ่งมีมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งมีมูลค่า เกินกว่าร้อยละห้าสิบ ของทุนทั้งหมด

(3) นิติบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด หรือ

(4) บุคคลเกินกว่ากึ่งจำนวนกรรมการ หรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการในนิติบุคคลหนึ่ง เป็นกรรมการ หรือเป็นผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

" **ปีภาษี** " หมายความว่า ปีประติทิน "

" **บริษัทจดทะเบียน** " หมายความว่า บริษัทจดทะเบียนตามกฎหมาย ว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

" **บริษัทจัดการกิจการลงทุน** " หมายความว่า บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจัดการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัย หรือผาสูกแห่งสาธารณชน

"กองทุนรวม" หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งเข้าร่วมในกองทุนซึ่งจัดตั้งและดำเนินการโดยบริษัทจัดการกิจการลงทุนตามโครงการในการประกอบกิจการจัดการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือพาสูกแห่งสาธารณชน "

"บริษัทเงินทุน" หมายความว่า บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือพาสูกแห่งสาธารณชน "

"บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล" หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและให้หมายรวมถึง

(1) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(2) กิจการร่วมค้าซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น

"(3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตาม มาตรา 47 (7) (ข) "

(4) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"ขาย" หมายความว่า รวมถึง ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด และไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึง

(1) ขาย แลกเปลี่ยน ให้ หรือโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองใน

อสังหาริมทรัพย์ให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และราคาหรือมูลค่าตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(2) การโอนโดยทางมรดกให้แก่ทายาท ซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองใน

อสังหาริมทรัพย์

"ราคาขาย" หมายความว่า รวมถึง ราคาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดตาม มาตรา 49 ทวิ

"สิทธิครอบครอง" หมายความว่า สิทธิครอบครองในการถือครองอสังหาริมทรัพย์

" มาตรา 40" เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่า

ภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงิน หรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่างๆดังกล่าว ไม่ว่าในทอดใด

(1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส

เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆบรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(2) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะ เป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ นั้น ไม่ว่าจะ หน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว "

(3) ค่าแห่งกุศลวิมล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็น เงินรายปี อันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษา

(4) เงินได้ที่เป็น

"(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ย เงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมาย ดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหน้าที่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่า ราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทน อื่นๆที่ได้จากการให้กู้ยืมหรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม "

"(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัท หรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัด ตั้งขึ้นให้สำหรับกู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือ เงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว "

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วย กฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดา และมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือของ มารดาผู้ใช้อำนาจปกครองหรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มี เงินได้ด้วยโดยอนุโลม "

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติ บุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่า กำไรและเงินที่กันไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กันไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันหรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการ โอนการเป็นหุ้นส่วนหรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสาร แสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(5) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การผลิตสัญญาซื้อขายทรัพย์สิน

(ค) การผลิตสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำไปไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญาจนถึงวันผลิตสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผลิตสัญญานั้น

(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญ นอกเหนือจากเครื่องมือ

(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกเหนือที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว "

" เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินประเภทใดๆ ไม่ว่าทอดใด หรือในปีภาษีใดก็ตาม ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและของปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้ "

"มาตรา 41 ผู้ที่มีเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในประเทศไทย หรือเนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือ

เนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ไม่ว่าเงินได้นั้นจะจ่ายในหรือนอกประเทศ

ผู้ที่อยู่ในประเทศไทย มีเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากจากหน้าทำงานหรือกิจการที่ทำงานในต่างประเทศ หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้เมื่อนำเงินได้พึงประเมินนั้นเข้ามาในประเทศไทย

ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ รวมเวลาทั้งหมดถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่อยู่ในประเทศไทย "

"มาตรา 42 ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (1) และ (2) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

"มาตรา 42 ทริ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (3) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งสิทธิ ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

"มาตรา 43 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (5) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

"มาตรา 44 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (6) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

" มาตรา 45 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (7) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

"มาตรา 46 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (8) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

"มาตรา 48" เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

" (1) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 47 หรือมาตรา 57

เบี่ยง แล้ว เหล่าเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้"

" (2) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ 60,000 บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (1)

ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมิน"

"การนับจำนวนเงินได้พึงประเมินตาม (2) ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1)

" (3) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวม

คำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ก) และ (ข) ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินฝาก สหกรณ์ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงินที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบุคคลอื่น ดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

(ข) ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก

(ค) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนพันธบัตร หุ้นกู้ หรือตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้เฉพาะที่ตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน"

"ผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยจะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10.0 ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ข) ที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม"

"(4) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ(2) ก็ได้เฉพาะเงินได้ตามมาตรา 40(8)ที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังต่อไปนี้"

(ก) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้จากการให้โดยเสน่หา ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้คำนวณภาษีตามอัตรากำไรเงินได้ ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(ข) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิแล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้เท่าใดคูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

"ในกรณีที่เสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) เมื่อคำนวณภาษีแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ 20 ของราคาขาย"

ในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ตาม (ก) หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตาม (ข) แล้วแต่กรณี เหล่าเท่าใดนำมาไม่รวมคำนวณภาษีกับเงินได้อย่างอื่น

คำว่า "จำนวนปีที่ถือครอง" ใน (ก) หรือ (ข) หมายถึงจำนวนปีนับตั้งแต่ปีที่ได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าเกินสิบปีให้นับเพียงสิบปีและเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี"

" (5) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) ก็ได้สำหรับเงินได้ถึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) ซึ่งเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ซึ่งได้คำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงาน และได้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยให้นำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวหักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ 7,000 บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน แต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมินเหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ 50 ของเงินที่เหลือนั้น แล้วคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้

ในกรณีเงินได้ถึงประเมินดังกล่าวจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จจำนวนหนึ่งและบำนาญอีกจำนวนหนึ่ง ให้ถือว่าเฉพาะเงินที่จ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จเป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน และให้ลดค่าใช้จ่ายจำนวน 7,000 บาท ลงเหลือ 3,500 บาท

จำนวนปีที่ทำงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ที่ทางราชการจ่าย ให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินบำเหน็จเงินอื่นในลักษณะเดียวกันนั้นตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับของทางราชการ

ในการคำนวณจำนวนปีที่ทำงาน นอกจากกรณีตามวรรคสาม เศษของปี ถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ถือเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง"

"ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้วมีจำนวนต่ำกว่า 5 บาท เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ"

"มาตรา 50 ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงิน ได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) ให้คูณเงินได้พึงประเมินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายตามความในวรรคก่อนไม่ลงตัว เหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินจำนวนที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักรวมทั้งปีเท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องเสียทั้งปี "

" ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) ซึ่งเป็นเงินที่นายจ้างให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ซึ่งได้คำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงาน และได้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (5) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) นอกจากที่ระบุไว้ในวรรคสาม ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ "

"(2) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) และ (4) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) และ (4) นอกจากที่ระบุไว้ใน (ข) (ค) (ง) และ (จ) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา 48 (3) (ก) และ (ค) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(ค) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา 48 (3) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตัวเงิน ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือนิติบุคคลผู้โอนตัวเงิน หรือตราสารดังกล่าว ให้แก่ผู้มีหน้าที่ในการเสียภาษีเงินได้ตามส่วนนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีที่หักไว้

(ง) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) ที่มีได้ระบุใน (ข) และ (ค) แห่งมาตรานี้ ถ้าผู้จ่ายเงินมิใช่เป็นนิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ไม่ต้องหักภาษีตามมาตรา

(จ) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ข) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 10.0 ของเงินได้

"(3) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) และ (6) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ "

"(4) นอกจากกรณีตาม (5) ในกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรานี้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) (6) (7) หรือ (8) แต่ไม่รวมถึงการจ่ายค่าซื้อพืชผลทางการเกษตรให้กับผู้รับรายหนึ่งๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งรายจ่ายครั้งหนึ่งๆ ไม่ถึง 10,000 บาทก็ดี ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 1 ของยอดเงินได้พึงประเมินแต่เฉพาะเงินได้ในการประกวดหรือแข่งขันให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ "

"(5) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณหักดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (4) (ก) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

(ข) สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกเหนือจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (4) (ข) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

(6) ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้โอนผู้หักภาษีตามเกณฑ์ใน (5) โดยถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้ "

"มาตรา 57 ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ได้ปฏิบัติตามมาตรา 57 ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์มรดก แล้วแต่กรณีปฏิบัติแทน และโดยเฉพาะในการยื่นรายการเงินได้พึงประเมินของผู้ตายนั้น ให้รวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายและของกองมรดกที่ได้รับตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตายเป็นยอดเงินได้พึงประเมินที่จะต้องยื่นทั้งสิ้น "

" สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมิน ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตามมาตรา 56 (1) ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์มรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย "

"มาตรา 65 ทวิ การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิในส่วนนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

"(1) รายการที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ตริ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย "

"(2) ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้หักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา "

" การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาดังกล่าว ให้คำนวณหักตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา "

"(3) ราคาสินทรัพย์อื่นนอกจาก (6) ให้ถือตามราคาที่ยังซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้น ห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ก็ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเดิมที่ใช้อยู่ก่อนตีราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะเวลาและมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น "

"(4) ในกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยนั้น ตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการ หรือ ให้กู้ยืมเงิน "

"(5) เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยดังนี้

(ก) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจาก (ข) ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ขายซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(ข) กรณีธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ "

"เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไปในช่วงรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคาตลาดในวันที่รับมาหรือจ่ายไปนั้น "

"(6) ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือตลาด แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

การคำนวณราคาทุนตามวรรคก่อน เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามวิชาการบัญชี ให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่ จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(7) การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศนั้นเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยเทียบเคียงกับราคาทุนของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าไปในประเทศอื่นได้

(8) ถ้าราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราประเทศนั้นจะแลกได้ในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น "

"(9) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำได้อต่อเมื่อเป็นไปตาม หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายใดได้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก "

"(10) สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นให้สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่ บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังต่อไปนี้ ไม่ต้อง นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไร ที่ได้กิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้

(ก) บริษัทจดทะเบียน

(ข) บริษัทจำกัดนอกจาก (ก) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผล และบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ ในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนมีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรดังกล่าวโดยถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนที่ก่อให้เกิดเงินปันผล และเงินส่วนแบ่งกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้อิทธิพลหรือหน่วยลงทุนนั้นมาถึงวันมีเงินได้ดังกล่าว หรือได้อิทธิพลหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อนสามเดือนนับตั้งแต่วันที่มิเงินได้

เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา 65 ตรี (2) ไม่ให้ถือเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร ตามความในวรรคสอง "

"(11) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

(12) เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนหรือเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและไม่เข้าลักษณะตามมาตรา 75 ให้นำบทบัญญัติของ (10) มาใช้บังคับโดยอนุโลม "

"(13) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิก หรือเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาคหรือจากการให้โดยเสน่หา แล้วแต่กรณี มารวมคำนวณเป็นรายได้ "

"(14) ภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ "

"มาตรา 65 ตี หมายการต่อไปนี้ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

"(1) เงินสำรองต่างๆนอกจาก

(ก) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 65 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว

ในกรณีต้องใช้เงินตามจำนวนซึ่งเอาประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิต รายใด ไม่ว่าเต็มจำนวนหรือบางส่วน เงินที่ใช้ไปเฉพาะส่วนที่ไม่เกินเงินสำรองตามวรรคก่อน สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้นจะถือเป็นรายจ่ายไม่ได้

ในกรณีเลิกสัญญาตามกรมธรรม์ประกันชีวิตรายใด ให้นำเงินสำรองตามวรรคแรกจำนวนที่มีอยู่สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้น กลับมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เลิกสัญญา "

(ข) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัย เพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้วและเงินสำรองที่กันไว้จะต้องถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีปีถัดไป "

"(ค) เงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญ หรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อของธนาคารหรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ เฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองสำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน แต่เงินสำรองดังกล่าวเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 3 ของยอดหนี้จากการให้สินเชื่อ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี และเงินสำรองส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นที่จะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิได้ต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หรือร้อยละ 0.25 ของยอดหนี้จากการให้สินเชื่อ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้นแล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า

ยอดหนี้จากการให้สินเชื่อตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้รวมถึงหนี้จากการให้สินเชื่อที่ให้กับรัฐบาล องค์การของรัฐบาล หนี้จากการให้สินเชื่อที่รัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลเป็นผู้รับประกัน หนี้จากการให้สินเชื่อระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขาหรือระหว่างสาขาด้วยกัน หนี้จากการให้สินเชื่อระหว่างสถาบันการเงิน หรือระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกันและหนี้จากการให้สินเชื่ออื่นที่รัฐมนตรีกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เงินสำรองส่วนที่ต้งเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง และนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใดต่อมาหากมีการตั้งเงินสำรองดังกล่าวลดลงให้นำเงินสำรองส่วนที่ต้งลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ต้งเงินสำรองลดลงนั้น "

"(2) เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง "

"(3) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา หรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการศึกษา ตามที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ "

"(4) ค่ารับรองหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง "

(5) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยายออกหรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม "

"(6) เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล "

"(6 ทวิ) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีซื้อของผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา 82/16 ภาษีซื้อที่ต้องห้ามนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/5 (4) หรือภาษีซื้ออื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา "

(7) การถอนเงินโดยปราศจากคำขอแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(8) เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควร

(9) รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีรายการจ่ายจริง หรือรายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีใด ก็อาจลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไปได้

(10) ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของและใช้เอง

(11) ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่างๆหรือเงินกองทุนของตนเอง

"(12) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองใดๆ หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนๆ เว้นแต่ผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกินห้าปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน "

- (13) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการ โดยเฉพาะ
- (14) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ
- (15) ค่าซื้อทรัพย์สินและรายจ่ายเกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติ

โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

- (16) ค่าของทรัพย์สินที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ
- (17) ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลง ทั้งนี้ ภายใต้งบประมาณมาตรา 65 ทวิ
- "(18) รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ"
- "(19) รายจ่ายใดๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว
- (20) รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (19) ตามที่จะได้

กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา "

"มาตรา 66 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในประเทศไทยต้องเสียภาษีตามบัญญัติในส่วนนี้

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในที่อื่นๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีในกำไรสุทธิจากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชีและการคำนวณกำไรสุทธิให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับมาตรา 65 และมาตรา 65 ทวิ แต่ถ้าไม่สามารถคำนวณกำไรสุทธิดังกล่าวแล้วได้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา 71 (1) มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

"มาตรา 67 การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 66 วรรคสอง กระทำการกิจการขนส่งผ่านประเทศต่างๆ ให้เสียภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีรับขนคนโดยสาร ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 3 ของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใดๆเนื่องในการรับขนคนโดยสารนั้น

(2) ในกรณีรับขนของ ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 3 ของค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศไทย ก่อนหักรายจ่ายใดๆเนื่องในการรับขนของออกจากประเทศไทยนั้น "

"มาตรา 70 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแล้ว นำส่งอำเภอท้องที่พร้อมกันยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนั้นทั้งนี้ให้นำมาตรา 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม "

"ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ได้รับเงินได้พึงประเมินที่เป็นดอกเบี้ยจากรัฐบาล หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นให้สำหรับกู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม "

"มาตรา 70 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่ายนั้นตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแล้วนำส่งอาเภอท้องที่พร้อมยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันจำหน่าย

การจำหน่ายเงินกำไรตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(1) การจำหน่ายเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร จากบัญชีกำไรขาดทุนหรือบัญชีอื่นใด ไปชำระหนี้ หรือหักกลบลบหนี้หรือไปตั้งเป็นยอดเจ้าหนี้ในบัญชีของบุคคลใดๆ ในต่างประเทศ หรือ

(2) ในกรณีที่มิได้ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวใน (1) แต่ได้มีการขออนุญาตซื้อและโอนเงินตราต่างประเทศซึ่งเป็นเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปต่างประเทศ หรือ

(3) การปฏิบัติอย่างอื่นซึ่งก่อให้เกิดผลตาม (1) หรือ (2) "

"มาตรา 71 ในกรณีที่

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ไม่ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ หรือมิได้ทำบัญชีหรือทำไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17 และ มาตรา 68 ทวิ หรือไม่นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นมาให้เจ้าพนักงานประเมินทำการได้สวนตามมาตรา 19 หรือมาตรา 23 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใดๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใดๆ ของรอบระยะเวลาบัญชีแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ถ้ายอดรายรับก่อนหักรายจ่ายหรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายดังกล่าวไม่ปรากฏ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยอาศัยเทียบเคียงกับยอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนนั้นขึ้นไป ถ้ายอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนไม่ปรากฏ ให้ประเมินได้ตามที่เห็นสมควร

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด มิได้ลงรายการ หรือลงรายการไม่ครบถ้วนหรือไม่ตรงตามความจริงในบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17 และมาตรา 68 ทวิ เป็นเหตุให้ไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีน้อยลง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีที่ขาดตามอัตราภาษีในมาตรา 67 และอาจสั่งให้ผู้ต้องเสียภาษีเสียเงินเพิ่มขึ้นอีก 2 เท่าของจำนวนภาษีที่ขาดก็ได้

(3) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีซึ่งสั่งตามมาตรา 17 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจสั่งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีให้เสร็จภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือสั่งให้บุคคลมาปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี ณ สำนักงานของเจ้าพนักงานประเมินให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วก็ได้ ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีในอัตราและวิธีการดังกล่าวใน (1)

บทบัญญัติตามมาตรา นี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิที่เจ้าพนักงานประเมินจะประเมินให้เสียภาษีตามบทบัญญัติในมาตราอื่น

การประเมินตามความในมาตรา นี้ จะอุทธรณ์ประเมินก็ได้ "

" มาตรา 76 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มีลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการในประเทศไทย ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทยและให้ถือว่าบุคคลผู้เป็นลูกจ้างหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อเช่นว่านั้นไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรที่กล่าวแล้ว

ในกรณีดังกล่าวในวรรคแรก ถ้าบุคคลผู้มีหน้าที่และรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ได้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา 71 (1) มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ในกรณีการประเมินตามความในมาตรา นี้ จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ "

บัญชีอัตราภาษีเงินได้

"(1) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิไม่เกิน	100,000 บาท	ร้อยละ 5
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	100,000 บาท	
แต่ไม่เกิน	500,000 บาท	ร้อยละ 10
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	500,000 บาท	
แต่ไม่เกิน	1,000,000 บาท	ร้อยละ 20
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	1,000,000 บาท	
แต่ไม่เกิน	4,000,000 บาท	ร้อยละ 30
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	4,000,000 บาท	ร้อยละ 37 "

"(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ก) ภาษีจากกำไรสุทธิจากบริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ร้อยละ 30 "

"(ข) ภาษีตามมาตรา 70 นอกจากที่ระบุใน (ค) ร้อยละ 15

(ค) ภาษีตามมาตรา 70 เฉพาะกรณีการจ่าย
เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ข) ร้อยละ 10

(ง) ภาษีตามมาตรา 70 ทวิ ร้อยละ 10 "

"(จ) ภาษีจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆของมูลนิธิ
หรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้อันมิใช่
รายได้ตามมาตรา 65 ทวิ (13) ร้อยละ 10 "

ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายจัดเก็บภาษีเงินได้จากผู้ประกอบการปีโตรเลียม จึงได้ออก

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียมซึ่งได้ประกาศใช้ต่อเนื่องกัน จำนวน 5 ฉบับ

1. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2514
2. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516
3. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522
4. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532
5. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541

พระราชบัญญัติแต่ละฉบับต่างมีเหตุผลในการประกาศใช้และมีสาระสำคัญที่แตกต่างกัน

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติ

1. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2514

เพื่อเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่จัดเก็บภาษีเงินได้จากการประกอบกิจการปีโตรเลียมตามอัตราและโดยวิธีการพิเศษต่างหากจากภาษีเงินได้ที่เก็บจากประมวลรัษฎากร

2. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516

เพื่อส่งเสริมให้มีการสำรวจปีโตรเลียมในทะเลที่มีน้ำลึก 200 เมตร

3. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522

เพื่อให้บริษัทที่ได้รับสัมปทานสามารถนำภาษีเงินได้ปีโตรเลียมที่ชำระในประเทศไทยไปเครดิตหรือหักออกจากภาษีเงินได้ที่ต้องชำระในต่างประเทศเฉพาะกรณีบริษัท

(ก) ได้ทำสัญญาปีโตรเลียมไว้ก่อนปี พ.ศ. 2521

(ข) สัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับองค์การก๊าซ ธรรมชาติก่อนปี พ.ศ. 2522

4. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532

เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการปีโตรเลียมตัดสินใจลงทุนสำรวจและพัฒนาปีโตรเลียม

ในประเทศไทย

5. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541

เนื่องมาจากพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย ได้บัญญัติให้จัดตั้งองค์กรร่วมไทย- มาเลเซียขึ้น เพื่อดำเนินการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดิน ได้ทะเลรวมทั้งปิโตรเลียมด้วย จึงกำหนดอัตราและหลักเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้สอดคล้องกับการดำเนินกิจการขององค์กรร่วมไทย- มาเลเซียและเป็นไปตามข้อตกลงว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 ฉบับที่ 3 และฉบับที่ 4 มี

สาระสำคัญที่คล้ายคลึงกัน ส่วนพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2541 จะแตกต่างกันออกไปโดยสิ้นเชิงเพราะใช้บังคับแก่บริษัทซึ่งทำสัญญาแบ่งปันผลผลิตกับองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2514	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532
1 รอบระยะเวลาบัญชีและการยื่นแบบแสดงรายการ	(ก) บริษัทมีหน้าที่เสียภาษีเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี 1 รอบระยะเวลาบัญชีมี 12 เดือน (ข) รอบระยะเวลาบัญชีแรกให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่บริษัทขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงเป็นครั้งแรก (ค) กรณีที่มีการโอนสิทธิก่อนสัมปทานก่อนวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีแรกให้ถือเป็นวันแรกและวันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชี	เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. 2514	กำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการทุกครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี (ประมาณการกำไรสุทธิ)
2 อัตราภาษีเงินได้	กำหนดอัตรากำไรเงินได้ร้อยละ 50 ของกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการปิโตรเลียม	(ก) กำหนดอัตรากำไรเงินได้ร้อยละ 35 ของกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการปิโตรเลียม	เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. 2514

	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2514	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532
		(ข) กำหนดอัตราภาษีเงินได้ร้อยละ 23.8 ของกำไรที่เหลือจากการชำระภาษีตามข้อ (ก) หรือเงินที่กั้นไว้จากกำไรหรือที่ถือว่าเป็นเงินกำไรเฉพาะจำนวนที่จำหน่ายออกนอกราชอาณาจักร	
3 ค่าภาคหลวง: ค่าใช้จ่าย	ค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมไม่ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายนอกจากค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบส่งออก	ค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมด	เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2522
4 ค่าภาคหลวง: เครดิตภาษี	ค่าภาคหลวงสำหรับภาษีปิโตรเลียมให้นำมาเครดิตออกจากภาษีได้แต่ต้องไม่เกินจำนวนภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น	(ก) กรณีผลิตเพื่อใช้ในราชอาณาจักรให้เครดิตภาษีในอัตราร้อยละ 4.375 ของยอดเงินได้จากการขายปิโตรเลียมหรือมูลค่าของปิโตรเลียมที่จำหน่ายหรือที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวงสำหรับแปลงสำรวจในทะเลลึกเกิน 200 เมตร (ข) กรณีอื่นๆ ให้เครดิตภาษีได้ร้อยละ 6.25	ยกเลิกแล้ว
5 ดอกเบี้ย	ดอกเบี้ยไม่ให้ถือเป็นค่าใช้จ่าย	ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมถือเป็นรายจ่ายได้เฉพาะที่พิสูจน์ได้ว่าผู้ใดเป็นผู้รับและต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย	เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2514

	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2514	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532
6 ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ			ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมถือเป็นค่าใช้จ่าย
7 การคำนวณภาษีในกรณีที่บริษัทเป็นผู้ได้รับสัมปทานสำหรับแปลงสำรวจหลายแปลง			(ก) กรณีผู้รับสัมปทานได้รับสัมปทานแปลงสำรวจหลายแปลงซึ่งอยู่ใต้บังคับต่างพระราชบัญญัติกัน ให้คำนวณรายได้ รายจ่ายและกำไรสุทธิเสมือนหนึ่งเป็นบริษัทแยกต่างหากจากกัน (ข) หากรายได้รายจ่ายรายการใดไม่สามารถแยกกันได้ชัดเจน ให้เฉลี่ยรายได้และรายจ่ายตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

สำหรับพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2516 บัญญัติเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2514 แต่เนื่องจากต้องการส่งเสริมให้มีการสำรวจปิโตรเลียมในท้องทะเลลึก 200 เมตร จึงได้กำหนดส่วนลดเพื่อคำนวณราคามาตรฐานให้แก่ผู้รับสัมปทานที่ผลิตปิโตรเลียมในแปลงสำรวจ ลึกเกิน 200 เมตร และกำหนดการนับระยะเวลาในกรณีที่มีการขยายอายุสัมปทานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตปิโตรเลียม

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541

ใช้บังคับแก่บริษัทซึ่งทำสัญญาแบ่งปันผลผลิตกับองค์กรร่วมโดยมีลักษณะดังนี้

1. เป็นองค์กรร่วมตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. 2533
2. เป็นนิติบุคคล มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย
3. มีอำนาจทำสัญญาได้มา ชื่อ รับเอา ถือเอาประโยชน์ซึ่งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ยกเว้นการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

4. มีอำนาจโอนสิทธิ มอบคืน ก่อให้เกิดภาระติดพัน จำนอง มอบช่วงโอนหรือจำหน่ายหรือจัดการเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์หรือผลประโยชน์ใดๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งเป็นขององค์กรร่วม ทั้งนี้ตามข้อกำหนดที่องค์กรร่วมจะเห็นสมควร

อำนาจและหน้าที่ขององค์กรร่วม

องค์กรร่วมได้รับมอบอำนาจและเข้าถือเอาซึ่งสิทธิแต่ผู้เดียว อำนาจ ความเป็นอิสระและเอกสิทธิในการสำรวจและแสวงผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม

การชำระค่าภาคหลวงให้รัฐบาล

องค์กรร่วมต้องชำระค่าภาคหลวงให้แก่รัฐบาลทั้งสอง โดยแต่ละฝ่ายจะได้รับในอัตราร้อยละ 5 ของผลผลิตรวมของปิโตรเลียมตามวิธีการและเวลาที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์เงินอุดหนุนเข้ากองทุน

ค่าใช้จ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นและผลประโยชน์ที่องค์กรร่วมได้รับจากกิจการที่ดำเนินการในพื้นที่พัฒนาร่วม รัฐบาลทั้งสองจะรับภาระและแบ่งปันเท่าๆกัน ในระหว่างที่องค์กรร่วมยังไม่มีรายได้พอเพียงที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายประจำปีในการดำเนินกิจการ รัฐบาลทั้งสองราชอาณาจักรจะชำระเงินเข้ากองทุนเป็นรายปีตามที่กำหนดตกลงกันเป็นจำนวนเท่ากัน

สัญญาเพื่อการสำรวจและแสวงหาผลประโยชน์

1. ต้องมีการทำสัญญากับองค์กรร่วมเพื่อสำรวจและแสวงหาประโยชน์จาก

ทรัพยากรธรรมชาติใดๆ รวมทั้งปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม และมีให้ผู้ใดนอกจากองค์กรร่วมประกอบธุรกิจนั้น

2. การทำสัญญาต้องได้รับการเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสองก่อน

3. สัญญาแบ่งปันผลผลิตมีเงื่อนไขและข้อกำหนดดังนี้

(ก) ผู้ได้รับสัญญาต้องชำระค่าภาคหลวงในอัตราร้อยละ 10 ของผลผลิตรวม

ของปีโตรเลียมให้แก่องค์กรร่วม

(ข) ผู้ได้รับสัญญาใช้อัตราร้อยละ 50 ของผลผลิตรวมของปีโตรเลียมเพื่อวัตถุประสงค์

ประสงค์ในการหักค่าใช้จ่ายสำหรับการประกอบกิจการปีโตรเลียม

(ค) ส่วนที่เหลือจากผลผลิตรวมของปีโตรเลียมหลังจากเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ

(ก)และ(ข)แล้วเป็นปีโตรเลียมส่วนที่เป็นกำไร ให้แบ่งแก่องค์กรร่วมและผู้รับสัญญาเท่าๆกัน

(ง) สัญญามีอายุไม่เกิน 35 และต้องไม่เกินอายุการใช้บังคับของความตกลง

(จ) บรรดาค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการประกอบปีโตรเลียมตกเป็นภาระของผู้รับ

สัญญาและภายใต้บังคับของ (ข) ให้หักจากผลผลิตได้

อัตราภาษี

1. บริษัทมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้เป็นรอบระยะเวลาบัญชีของกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการปีโตรเลียม ดังนี้

ก. รอบระยะเวลาบัญชีแรกถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่แปด ร้อยละ 0

ข. รอบระยะเวลาบัญชีที่เก้าถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่สิบห้า ร้อยละ 10

ค. รอบระยะเวลาบัญชีที่สิบหกเป็นต้นไป ร้อยละ 20

2. บุคคลซึ่งได้รับเงินได้มีหน้าที่เสียภาษี

ก. กรณีที่มีการโอนในรอบระยะเวลาบัญชีแรกถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่แปด

ร้อยละ 0

ข. กรณีที่มีการโอนในรอบระยะเวลาบัญชีที่เก้าถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่สิบห้า

ร้อยละ 10

ค. กรณีที่มีการโอนในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิบหกเป็นต้นไป ร้อยละ 20

ประเภทของรายได้

รายได้ที่นำมาคำนวณกำไรสุทธิ ได้แก่

1. ยอดเงินได้จากการขายปีโตรเลียม

2. มูลค่าของปีโตรเลียมที่จำหน่าย

3. ยอดเงินได้จากการโอนสิทธิ์หรือทรัพย์สินใดๆอันเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียมซึ่ง

อาจกำหนดทั้งสิ้นได้แน่นอน

4. ยอดเงินได้อื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการประกอบกิจการปีโตรเลียม

การคำนวณรายได้ รายจ่าย และกำไรสุทธิ

1. ให้คำนวณรายได้ รายจ่ายและกำไรสุทธิสำหรับแปลงสำรวจที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียมฉบับต่างๆเสมือนหนึ่งเป็นบริษัทแยกต่างหากจากกัน
2. รายได้ รายจ่ายรายการใดไม่สามารถแยกจากกันได้ชัดเจน ให้เฉลี่ยรายได้ รายจ่ายตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจาก
เงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11)

พ.ศ. 2502

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2502

เป็นปีที่ 14 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินตามประมวล
รัษฎากรเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และมาตรา
46 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล
รัษฎากรว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2522"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบก
ษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึง
ประเมินตามประมวลรัษฎากร พ.ศ.2496 และพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจาก
เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2497

มาตรา 4 อัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงิน
ได้พึงประเมินที่ถึงกำหนดเวลาขึ้นรายการในปี พ.ศ. 2503 เป็นต้นไป

มาตรา 5 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่ม
เติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2502 ยอมให้หักค่าใช้จ่าย
ดังต่อไปนี้

(1) การให้เช่าทรัพย์สิน

- (ก) ถ้าเป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 30 ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี
- (ข) ถ้าเป็นที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 20 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี
- (ค) ถ้าเป็นที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 15 ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วงแล้วแต่กรณี
- (ง) ถ้าเป็นสินทรัพย์อย่างอื่น ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 30 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิมหรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี
- (จ) ถ้าเป็นทรัพย์สินอย่างอื่น ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 10 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิมหรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

เว้นแต่ผู้มีเงินได้ตาม (ก) ถึง (จ) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์ ปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่ามีการหักค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

(2) การคิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 20

(3) การคิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อมานั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 20

"มาตรา 6 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาดังนี้

- (1) เงินได้จากวิชาชีพอิสระการประกอบโรคศิลป์ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 60
- (2) เงินได้จากวิชาชีพอิสระนอกจาก (1) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 30

เว้นแต่ผู้มีเงินได้ตาม (1) หรือ (2) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลมแต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่ามิได้หักได้ตามกฎหมายนอ

มาตรา 7 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(7) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2496 ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 70 เว้นแต่ผู้มีเงินได้จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ.2517 และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่ามิได้หักได้ตามกฎหมายนอ

มาตรา 8 เงินได้พึงประเมินมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ดังต่อไปนี้

- (1) การเก็บค่าตั้งหรือค่าเกมจากการพนัน การแข่งขันหรือการเล่น ร้อยละ 65 ต่างๆ
- (2) การถ่าย ล้าง อัด หรือขยายรูป ภาพยนตร์ รวมทั้งการขายส่วน ร้อยละ 70 ประกอบ
- (3) การทำกิจการคานเรือ อุ้เรือ หรือซ่อมเรือที่มีไซ้ซ่อมเครื่องจักร ร้อยละ 70 เครื่องกล
- (4) การทำรองเท้า และเครื่องหนังแท้หรือหนังเทียม รวมทั้งการ ร้อยละ 70 ขายส่วนประกอบ
- (5) การตัด เย็บ ถัก ปักเสื้อผ้าหรือสิ่งอื่นๆ รวมทั้งการขายส่วน ร้อยละ 70 ประกอบ

- (6) การทำ ตกแต่ง หรือซ่อมแซมเครื่องเรือน รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 70
- (7) การทำกิจการโรงแรมหรือภัตตาคาร หรือการปรุงอาหาร หรือเครื่องดื่มจำหน่าย ร้อยละ 70
- (8) การตัด ตัด แต่งผม หรือตกแต่งร่างกาย ร้อยละ 70
- (9) การทำสบู่ แชมพู หรือเครื่องสำอาง ร้อยละ 70
- (10) การทำวรรณกรรม ร้อยละ 75
- (11) การค้าเครื่องเงิน ทอง นาก เพชร พลอยหรืออัญมณีอื่นๆ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 75
- (12) การทำกิจการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ร้อยละ 75
- (13) การไม้หรือย่อยหิน ร้อยละ 75
- (14) การทำป่าไม้ สวนยาง หรือไม้ยืนต้น ร้อยละ 80
- (15) การขนส่งหรือรับจ้างด้วยยานพาหนะ ร้อยละ 80
- (16) การทำบล็อก และตรา การรับพิมพ์ หรือเย็บสมุดเอกสาร รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 80
- (17) การทำเหมืองแร่ ร้อยละ 80
- (18) การทำเครื่องดัดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดัด ร้อยละ 80
- (19) การทำเครื่องกระเบื้อง เครื่องเคลือบ เครื่องซีเมนต์หรือดินเผา ร้อยละ 80
- (20) การทำหรือจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ร้อยละ 80
- (21) การทำน้ำแข็ง ร้อยละ 80
- (22) การทำกาบ แป้งเปียกหรือสิ่งที่มีลักษณะทำนองเดียวกันและทำแป้งชนิดต่างๆ ที่มีไขเครื่องสำอาง ร้อยละ 80
- (23) การทำลูกโป่ง เครื่องแก้ว เครื่องพลาสติก หรือเครื่องยางสำเร็จรูป ร้อยละ 80
- (24) การซักรีด หรือย้อมสี ร้อยละ 80
- (25) การขายของนอกจากที่ระบุไว้ในข้ออื่นซึ่งผู้ขายมิได้เป็นผู้ผลิต ร้อยละ 80
- (26) รางวัลที่เจ้าของม้า ได้จากการส่งม้าเข้าแข่ง ร้อยละ 80
- (27) การรับสินไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากหรือการได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน โดยเด็ดขาดจากการขายฝาก ร้อยละ 85
- (28) การรมยาง การทำยางแผ่น หรืออย่างอื่นที่มีไขอย่างสำเร็จรูป ร้อยละ 85
- (29) การฟอกหนัง ร้อยละ 85

- (30) การทำน้ำตาล หรือน้ำเหลืองของน้ำตาล ร้อยละ 85
- (31) การจับสัตว์น้ำ ร้อยละ 85
- (32) การทำกิจการโรงเลื่อย ร้อยละ 85
- (33) การกลั่นหรือหีบน้ำมัน ร้อยละ 85
- (34) การให้เช่าซื้อสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าลักษณะตามมาตรา 40 (5) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 ร้อยละ 85
- (35) การทำกิจการโรงสีข้าว ร้อยละ 85
- (36) การทำเกษตรกรรมประเภทไม้ล้มลุกและธัญชาติ ร้อยละ 85
- (37) การอบหรือบ่มใบยาสูบ ร้อยละ 85
- (38) การเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด รวมทั้งการขายวัตถุดิบที่ได้ ร้อยละ 85
- (39) การฆ่าสัตว์จำหน่าย รวมทั้งการขายวัตถุดิบที่ได้ ร้อยละ 85
- (40) การทำนาเกลือ ร้อยละ 85
- (41) การขายเรือกำปั่นหรือเรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ เรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป หรือแพ ร้อยละ 85
- (42) การขายที่ดินเงินผ่อนหรือการให้เช่าซื้อที่ดิน ร้อยละ 61
- (43) การแสดงของนักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ นักร้อง นักดนตรี นักกีฬาอาชีพหรือนักแสดงเพื่อความบันเทิงใดๆ
- (ก) สำหรับเงินได้ส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท ร้อยละ 60
- (ข) สำหรับเงินได้ส่วนที่เกิน 300,000 บาท ร้อยละ 40

การหักค่าใช้จ่ายตาม (ก) และ (ข) รวมกันต้องไม่เกิน 600,000 บาท

เว้นแต่ผู้มีเงินได้จากกิจการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง แสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมิน และพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่า อัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้นก็ให้ถือว่ามิใช่ค่าใช้จ่ายเพียงเท่าที่นำมาพิสูจน์

“มาตรา 8 ทวิ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ที่มีได้ระบุไว้ในมาตรา 8 ให้หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ธานีรัตน์

นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300)

พ.ศ. 2539

ภูมิพลอดุลยเดช

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2539

เป็นปีที่ 51 ในรัชกาลปัจจุบัน

.....

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ในบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538 และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300) พ.ศ. 2539"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้บังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เป็นจำนวนเท่ากับภาษีเงินได้ที่เสียไปในต่างประเทศ แต่ไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทย ส่วนที่คำนวณจากเงินได้จาก การประกอบกิจการในต่างประเทศแต่ละประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแต่ละประเทศ โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ต้องเสียภาษีเงินได้ในต่างประเทศ เนื่องจากการประกอบกิจการในต่างประเทศแต่ละประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแล้ว

(2) ต้องไม่นำภาษีเงินได้ที่เสียไปในต่างประเทศ ซึ่งไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทย ส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศแต่ละประเทศ หรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแต่ละประเทศ ไปถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

(3) ต้องมีเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการเสียภาษีในต่างประเทศที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีเงินได้ของต่างประเทศรับรองเก็บไว้เพื่อเจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบ

(4) ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายบรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือโดยที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งมีเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศ หรือมีเงินที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ อาจต้องเสียภาษีเงินได้ดังกล่าวในต่างประเทศและในประเทศไทยด้วยเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีในกรณีที่มีการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฏกระทรวง

ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 134 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2494 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฏกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

๑ล๑

ข้อ 2 ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (17) ของมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496

๑ล๑

(3) เงินได้ส่วนที่เป็นค่าจ้างการทำงานในระยะเวลาปิดภาคการศึกษาของคนต่างด้าว ซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา หรือนิสิต ที่เข้ามาศึกษา ณ สถานศึกษาในประเทศไทย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อภัยปฏิบัติต่อกัน

๑ล๑

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2509

ส. วินิจฉัยกุล

(นาย ส. วินิจฉัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 65)

**เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 (4) แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300) พ.ศ. 2539 อธิบดีกรมสรรพากร โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับภาษีเงินได้ที่เสียไปในต่างประเทศแต่ไม่เกินจำนวนที่กำหนดต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี

ข้อ 2 ภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้เสียไปในต่างประเทศ ที่มีสิทธินำไปหักจากภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องเสียในประเทศไทยต้องเป็นดังนี้

(1) ภาษีเงินได้ที่คำนวณจากกำไรสุทธิหรือจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆ เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีในต่างประเทศ และได้มีการชำระภาษีดังกล่าวไปแล้วในต่างประเทศ

(2) ภาษีเงินได้ที่คำนวณจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และได้มีการชำระภาษีดังกล่าวไปแล้วในต่างประเทศ

ข้อ 3 การคำนวณหาจำนวนภาษีที่ต้องเสียตามกฎหมายไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากประกอบกิจการในต่างประเทศในแต่ละประเทศหรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศแต่ละประเทศ ให้คำนวณแยกเป็นรายประเทศตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) กรณีมีเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศ ให้นำรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในต่างประเทศ หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 66 ทวิ และมาตรา 65 ตรีแห่งประมวลรัษฎากร ได้เท่าใด ให้คูณด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสีย ผลลัพธ์ที่ได้ให้ถือเป็นจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทย ส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศ

(2) กรณีมีเงินได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ให้นำเงินดังกล่าวคูณด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องเสียผลลัพธ์ที่ได้ให้ถือเป็นจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

ข้อ 4 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมีทั้งเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศและเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ จากประเทศเดียวกัน การคำนวณหาจำนวนภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศหรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศให้คำนวณตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 (1) เว้นแต่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทยได้เสียภาษีเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศตามกฎหมายของประเทศนั้นแล้ว โดยไม่ต้องนำเงินได้ดังกล่าวไปรวมคำนวณเสียภาษีเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีในประเทศนั้นอีก ให้นำเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศดังกล่าวไปคำนวณตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 (2)

ข้อ 5 จำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) กรณีจำนวนภาษีที่เสียไปในต่างประเทศ เนื่องจากการประกอบกิจการในต่างประเทศหรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ตามข้อ 2 มีจำนวนน้อยกว่าภาษีที่คำนวณได้ตามข้อ 3 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่เสียไปในต่างประเทศแต่ละประเทศทั้งจำนวน

(2) กรณีจำนวนภาษีที่เสียไปในต่างประเทศ เนื่องจากการประกอบกิจการในต่างประเทศหรือจากเงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ตามข้อ 2 มีจำนวนมากกว่าภาษีที่คำนวณได้ตามข้อ 3 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่คำนวณได้ตามข้อ 3 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ข้อ 6 เงินตรา ทรัพย์สิน หนี้สินที่ได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราเป็นต่างประเทศ ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ตามบทบัญญัติมาตรา 65 ทวิ (5) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 7 ภาษีที่เสียไปในต่างประเทศตามข้อ 2 เป็นเงินตราต่างประเทศให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคาดลาดในวันที่ได้มีการชำระภาษีดังกล่าว

ข้อ 8 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ประกอบกิจการในต่างประเทศโดยมีรอบระยะเวลาบัญชีไม่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษี

เงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย การคำนวณหาจำนวนภาษีที่ต้องเสียตามกฎหมายไทยส่วนที่คำนวณจากเงินได้จากการประกอบกิจการในต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 (1) ให้ใช้รายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในต่างประเทศในช่วงระยะเวลาที่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

สำหรับภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้เสียไปเมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีในต่างประเทศ ที่จะนำมายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทยได้นั้นต้องเป็นดังนี้

(1) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิในต่างประเทศ ต้องเฉลี่ยภาษีที่ได้เสียไปในต่างประเทศตามส่วนของกำไรที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายในต่างประเทศ ต้องเฉลี่ยภาษีที่ได้เสียไปในต่างประเทศตามส่วนของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ตรงกันกับรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

ข้อ 9 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้ชำระภาษีเงินได้ในต่างประเทศหลังจากที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 68 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการดังกล่าวนั้นใหม่เพื่อปรับปรุงให้ถูกต้องด้วย

ข้อ 10 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 300) พ.ศ. 2539 ในรอบระยะเวลาบัญชีใดแล้ว ให้ถือปฏิบัติเช่นนั้นในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว

ข้อ 11 เอกสารเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้ในต่างประเทศที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีในต่างประเทศรับรอง ต้องมีคำแปลเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษและต้องใช้เลขไทยหรืออารบิก รวมทั้งต้องมีรายการอย่างน้อย ดังนี้

- (1) ชื่อผู้มีเงินได้
- (2) รายการเงินได้
- (3) จำนวนภาษีที่ได้เสียไปแล้วในต่างประเทศ

ข้อ 12 ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติให้ อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจวินิจฉัยและคำ
วินิจฉัยของอธิบดีกรมสรรพากรให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามประกาศ
นี้ด้วย

ข้อ 13 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

ร้อยเอกสุชาติ เชาววิศิษฐ์

(สุชาติ เชาววิศิษฐ์)

อธิบดีกรมสรรพากร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป. 4/2528

เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 เतरส แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวง ฉบับที่ 144 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ อธิบดีกรมสรรพากรสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราดังต่อไปนี้

๑๓๑

"ข้อ 4 ให้ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่เป็นดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน (2) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

(2) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

"ข้อ 5 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกิจการร่วมค้า ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดตามมาตรา 40 (4) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่ายโดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0 กรณีที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจการในประเทศไทย หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย แต่ไม่รวมถึง

(1) บริษัทจดทะเบียน

(2) บริษัทจำกัด นอกจาก (1) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผล และบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม"

ข้อ 6 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายค่าเช่า หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สินตามมาตรา 40 (5) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ไม่รวมถึง ค่าแห่งอาคารหรือโรงเรือนที่ได้รับกรรมสิทธิ์ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา ร้อยละ 5.0

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน (3) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0

(3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึง มูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

(4) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทยนอกจากที่ระบุใน (3) เฉพาะที่เป็นค่าเช่าเรือตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมพาณิชย์นาวีที่ใช้ในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา ร้อยละ 1.0

" ความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับกับการจ่ายเงินค่าเช่าสัญญาให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง "

" คำว่า " การให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง " หมายความว่า การให้เช่าทรัพย์สินที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ให้เช่าเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาท และเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ผู้เช่าเป็นนิติบุคคล

(3) กำหนดเวลาเช่า ต้องมีระยะเวลาตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป เว้นแต่ ทรัพย์สินที่ให้เช่าเป็นทรัพย์สินที่ผู้ให้เช่ายึดมาจากผู้เช่ารายอื่น ระยะเวลาในการให้เช่าอาจไม่ถึง 3 ปีก็ได้ "

ข้อ 7 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคล นอกจากที่ระบุใน (2) เฉพาะที่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย หรือ อยู่ในประเทศไทย หรือ ประกอบกิจการในประเทศไทย แล้วแต่กรณี หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(2) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

ข้อ 8 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินเฉพาะที่เป็นค่าจ้างทำของ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉพาะค่าจ้างทำของที่เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (7) หรือ (8) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(3) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจการในประเทศไทย โดยมีสำนักงานสาขาตั้งอยู่เป็นถาวรในประเทศไทยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

ข้อ 9 ให้บุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีหุ้นนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะที่เป็นรางวัลในการประกวด การแข่งขัน การชิงโชค หรือการอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0

(2) นักแสดงสาธารณะ

(ก) กรณีมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ตามอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(ข) กรณีนอกจาก (ก) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0

คำว่า "นักแสดงสาธารณะ" หมายความว่า นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุและโทรทัศน์ นักร้อง นักดนตรี นักกีฬาหรือนักแสดงเพื่อความบันเทิงใดๆ

ข้อ 10 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าโฆษณา ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 2.0

๗๓๓

ข้อ 12 ให้บุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าจ้างทำของ ให้แก่ผู้รับจ้างซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจการในประเทศไทยโดยมิได้มีสำนักงานสาขาตั้งอยู่เป็นถาวรในประเทศไทย หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0

๗๓๓

สั่ง ณ วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528

วิทย์ ตันตยกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

Transfer Pricing

เนื่องจากปัจจุบันมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีด้านต่างๆ จึงทำให้เกิดการขยายปริมาณด้านธุรกิจอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะธุรกิจการค้ากลุ่มใหญ่ๆ ได้ขยายกิจการหรือลงทุนไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก เรียกว่า บริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprises) โดยเปิดดำเนินธุรกิจในลักษณะสาขา บริษัทลูกหรือบริษัทในเครือ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับบริษัทแม่ในเรื่องการจัดส่ง (Supply) การอุดหนุน (Subsidiary) การส่งกลับ (Repatriation) ในรูปของวัตถุดิบ เงินอุดหนุนสินค้า การกู้ยืมเงิน ตลอดจนการให้บริการระหว่างกัน รูปแบบการจัดส่ง (Arrangement) ซึ่งสินค้าระหว่างกันย่อมถือว่ามีความราคาในทางเศรษฐกิจ และเมื่อสินค้าถูกจัดส่งข้ามประเทศย่อมมีผลต่อระบบและอัตราภาษีที่แตกต่างกันในประเทศที่เกี่ยวข้อง จึงเกิดปัญหาเรื่องการโอนราคา (Transfer Pricing)

องค์ประกอบของ (Transfer Pricing)

องค์ประกอบของ Transfer Pricing ที่สมบูรณ์แบบต้องมียกประกอบดังนี้

1. เป็นกิจการที่มีความสัมพันธ์กันภายใน (Associated Parties) ซึ่งเป็นความผูกพันระหว่างกิจการ ได้แก่ บริษัทแม่กับบริษัทลูก บริษัทในเครือ บริษัทสาขาในต่างประเทศ ซึ่งบริษัทแม่ถือหุ้นใหญ่มีอำนาจควบคุมนโยบายการบริหารการตลาด
2. มีการส่งสินค้าหรือบริการข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ
3. เป็นการส่งการอุดหนุนซึ่งสินค้าหรือบริการ ได้แก่ วัตถุดิบ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ สินค้าสำเร็จรูป ดอกเบี้ยจากการให้กู้ยืม การขายหุ้น ค่านายหน้า การประกันภัย การประกันชีวิต ค่าธรรมเนียมการบริการ ค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์และอุปกรณ์เครื่องจักร ค่ารับรอง (Guarantee fees) และการบริการด้านสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property rights) รวมถึงการจ่ายเงินปันผล
4. เป็นการโยกย้าย (diversion) เงินได้จากประเทศที่มีกฎหมายการจัดเก็บภาษีในอัตราสูง (high tax jurisdiction) โดยใช้วิธีการควบคุมจัดการ (Manipulate) ราคาของสินค้าหรือบริการซึ่งเสียความแตกต่างของระบบภาษีหรืออัตราภาษีของประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อวัตถุประสงค์ในการลดภาระภาษีหรือโอนกำไร (Profit Shifting) โดยบริษัทแม่มีอำนาจในการกำหนดราคาสินค้าหรือบริการที่จัดส่งให้แก่บริษัทในเครือ ซึ่งเบี่ยงเบนจากราคาจริงได้ในราคาที่สูงหรือต่ำกว่ารวมทั้งวิธีวางแผนภาษีอย่างสมบูรณ์แบบมาเป็นเครื่องมือ
5. กิจการที่เกี่ยวข้องมิได้ดำเนินการด้านราคาอยู่บนพื้นฐานของราคาตลาด (parties are at dealing with each other at arm's length)

Arm's Length Price คือ ราคาที่เกิดขึ้นตามปกติของกลไกของตลาดระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายหรือระหว่างผู้รับบริการหรือผู้ให้บริการ โดยทั่วไปที่มิได้มีความสัมพันธ์กันหรือเป็นธุรกิจอิสระต่อกัน เป็นราคาที่กำหนดโดยกลไกของตลาดที่มีการแข่งขันกันอย่างเสรี การเปลี่ยนแปลงของราคาเกิดขึ้นโดยปริมาณของสินค้า หรือบริการในตลาดกับความต้องการของตลาด (Supply and Demand)

แนวทางการพิจารณาราคาตลาด (Arm's length Consideration)

วิธีการและแนวทางในการพิจารณาราคาตลาดเพื่อหาราคาโอนมีดังนี้

1. Traditional Transaction Method ได้แก่
 - ก. Comparable Uncontrolled Price Method (CUP)
 - ข. Resale Price Method (RP)
 - ค. Cost Plus Method (CP)
2. Transaction Profit Method
 - ก. Profit Split Method
 - ข. Transaction Net Margin Method (TNMM)

Comparable Uncontrolled Price Method (CUP)

วิธีนี้เป็นวิธีที่ให้ผลด้านราคาตลาด (Arm's length price) ได้ถูกต้องที่สุด โดยการเปรียบเทียบราคาซื้อขายสินค้าหรือบริการชนิดและประเภทเดียวกัน ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน ซึ่งผู้ซื้อผู้ขายต่างเป็นอิสระต่อกันกับราคาซื้อขายสินค้าหรือบริการซึ่งผู้ซื้อผู้ขายมีความสัมพันธ์ภายในต่อกัน หากปรากฏว่ามีความแตกต่างด้านราคาแล้วแสดงว่ากลุ่มธุรกิจได้มีการกำหนดเงื่อนไขระหว่างกันเพราะมีความสัมพันธ์ทางการค้าและการเงินระหว่างกัน ทำให้ราคาดังกล่าวไม่เป็นไปตามราคาตลาด หากเกิดกรณีเช่นนี้ให้นำเอาราคาสินค้าหรือบริการของธุรกิจอิสระมาใช้แทนราคาของสินค้าหรือบริการของธุรกิจในเครือเดียวกัน

Resale Price (RP)

โดยการหาราคาตลาดของสินค้าหรือบริการที่ซื้อหรือรับมาจากบริษัทในเครือเดียวกัน และได้ขายต่อหรือได้ให้บริการกับผู้ประกอบการอิสระในราคาขายปลีก (Resale Price) ซึ่งหักด้วยกำไรขั้นต้น และต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจะได้เป็นราคาโอนหรือ Arm's length price เมื่อมีการโอนสินค้าหรือให้บริการระหว่างธุรกิจภายในเครือ

Cost Price (CP)

โดยการใช้จ่ายเงินที่เกิดขึ้นเมื่อมีการขายสินค้าให้กับบริษัทผู้ซื้อที่อยู่ในเครือเดียวกัน บวกด้วย Mark up ราคาจะได้เป็นราคาโอนเริ่มแรกของธุรกิจที่มีการควบคุมระหว่างกัน

วิธีนี้จะใช้สำหรับสินค้าสำเร็จรูป (semi - finished goods) และได้มีการซื้อขายระหว่างกันภายในกลุ่มและมีการตกลงทางด้าน facility ร่วมกัน

Profit Split

โดยการนำกำไรรวมจากธุรกิจที่ติดต่อซื้อขายโดยบริษัทที่ไม่เกี่ยวข้องกัน มาวิเคราะห์ และกำหนดมูลค่า “ราคา” ที่แต่ละฝ่ายควรเก็บต่อกันบนฐานของกำไรรวม

วิธีนี้ค่อนข้างยากในการปฏิบัติเพราะมักมีปัญหาได้แย้งถึงวิธีการวิเคราะห์

Transaction Net Margin

เป็นวิธีการที่นำมาใช้กับทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตน (Intangible Property) เป็นการเฉพาะ คำนวณจำนวนที่ได้จากการดำเนินธุรกิจภายในกลุ่มธุรกิจ ในเครือที่เป็นบริษัทข้ามชาติมาเปรียบเทียบกับธุรกิจที่มีได้ดำเนินการภายในกลุ่มบริษัทข้ามชาติ และจะประเมินราคาใหม่หากมีความแตกต่างกันชัดเจน กรณีที่ไม่สามารถใช้วิธีการดังกล่าวมาแล้วข้างต้น อาจนำวิธีอื่นมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นราคาตลาดที่เหมาะสมกับสถานการณ์หรือสินค้าหรือบริการในแต่ละรายการ ซึ่งวิธีที่จะนำมาใช้นั้นต้องมีเหตุผลเพื่อนำมาอธิบายในการพิจารณาราคาตลาดของรายการและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์

- วัตถุประสงค์
1. เพื่อต้องการทราบว่า บริษัทข้ามชาติ ที่อยู่ในประเทศไทย ดำเนินกิจการในรูปแบบใด มีความเข้าใจในระบบภาษีที่จัดเก็บในประเทศไทยและอนุสัญญาภาษีซ้อนมากน้อยเพียงใดและปฏิบัติตามข้อบทไหนมากที่สุด
 2. เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอปัญหาและวิธีแก้ไขข้อบกพร่องความเข้าใจเรื่องภาษีอากร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

แบบสอบถาม

1. ท่านเข้าใจคำว่า บริษัทข้ามชาติ อย่างไร

- (1) บริษัทของต่างประเทศ ที่เข้ามาดำเนินการอยู่ในประเทศไทยและผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ
- (2) บริษัทต่างประเทศที่เข้ามาตั้งอยู่ในประเทศไทย และอยู่ในควบคุมตลอดจนรับนโยบายการบริหารจากบริษัทแม่ในต่างประเทศ
- (3) บริษัทต่างประเทศที่เข้ามาตั้งอยู่ในประเทศไทย ซึ่งอาจอยู่ในรูปของนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทแม่ หรืออยู่ในรูปของตัวแทนสาขาหรือบริษัทในเครือหรือผู้จัดจำหน่ายหรือลงทุนในรูปแบบของกิจการร่วมค้า

2. ท่านเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของบริษัทข้ามชาติ

- (1) ใช่
- (2) ไม่ใช่
- (3) ไม่ทราบ

3. หากท่านเลือก “ใช่” ในข้อ 2 ท่านต้องรับผิดชอบในการเสียภาษีตามประมวลรัษฎากรของประเทศไทย คือ

- (1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ
- (2) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (3) แล้วแต่รูปแบบของนิติบุคคลและประเภทของธุรกิจ

4. ท่านเป็นบริษัทข้ามชาติที่ประกอบธุรกิจประเภท

- (1) ให้บริการ
- (2) การผลิตสินค้าและส่งออก
- (3) นำเข้า ผลิตและส่งออก

5. รูปแบบของบริษัทเป็น

- (1) กิจการร่วมค้า (Joint Venture)
- (2) บริษัทในเครือ (Subsidiary)
- (3) สาขา (Branch)

6. บริษัทแม่ของท่านอยู่ในประเทศ

- (1) ประเทศญี่ปุ่น
- (2) ประเทศจีน
- (3) ประเทศสหรัฐอเมริกา

ความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรไทย

7. รายได้จากการดำเนินงานจะต้องนำมาเสียภาษี

- (1) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีธุรกิจเฉพาะ
- (2) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (3) ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีมูลค่าเพิ่ม

8. เมื่อจ่ายค่าใช้จ่ายประเภทการรับจ้างทำของ บริษัทต้อง

- (1) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เศษ แห่งประมวลรัษฎากร
- (2) หัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร
- (3) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

9. เมื่อจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บริษัทต้อง

- (1) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 69 ตรีแห่งประมวลรัษฎากร
- (2) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร
- (3) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เศษ แห่งประมวลรัษฎากร

10. เมื่อจำหน่ายเงินกำไรของบริษัทออกไปจากประเทศไทย บริษัทต้อง

- (1) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 69 ตรีแห่งประมวลรัษฎากร
- (2) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร
- (3) หักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

11. บริษัทต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีประจำปี

- (1) ภ.ง.ด.51, ภ.ง.ด.50
- (2) ภ.ง.ด.1, ภ.พ.30
- (3) ภ.พ.03.6

12. บริษัทต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับภาษีมูลค่าเพิ่ม

- (1) ภ.พ.30 , ภ.ธ.40
- (2) ภ.พ.30 ภ.ง.ด.1
- (3) ภ.พ.30 ภ.พ.03.6

13. บริษัทต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย

- (1) ภ.ง.ด.1, ภ.ง.ด.3
- (2) ภ.ง.ด.1, ภ.ง.ด. 53
- (3) ภ.ง.ด.1 , ภ.ง.ด.3, ภ.ง.ด.53

14. เมื่อบริษัทคำนวณภาษีผิดพลาดหรือยื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้อง บริษัท

- (1) ไม่สามารถยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมได้อีก
- (2) สามารถยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมปรับปรุงให้ถูกต้อง
- (3) ไม่ทราบวิธีปฏิบัติ

15. เมื่อบริษัทชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้อง บริษัทต้องรับผิดชอบ

- (1) ชำระภาษีเพิ่มเติมพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม
- (2) รับผิดชอบเฉพาะตัวภาษี
- (3) ไม่ทราบวิธีปฏิบัติ

16. ตรวจพบว่าบริษัทมีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี

- (1) ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญา
- (2) รับผิดชอบเฉพาะทางอาญา
- (3) รับผิดชอบเฉพาะทางแพ่ง

ความรู้เกี่ยวกับอนุสัญญาภาษีซ้อน

17. ประเทศที่บริษัทแม่ตั้งอยู่มีการจัดเก็บภาษี ได้แก่

- (1) ภาษีเงินได้ ภาษีบริษัท
- (2) ภาษีการค้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (3) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้

18. ภาษีที่ประเทศไทยจัดเก็บ ได้แก่

- (1) ภาษีเงินได้ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
- (2) ภาษีการค้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (3) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้

19. ประเทศที่จัดเก็บภาษีได้ ได้แก่

- (1) ประเทศแหล่งเงินได้
- (2) ประเทศถิ่นที่อยู่
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)

20. “คนชาติ” หมายถึง

- (1) บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของประเทศใดประเทศหนึ่ง
- (2) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคมและหน่วยอื่นใดที่มีสถานภาพตามกฎหมายของประเทศ
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)

21. “ถิ่นที่อยู่” หมายถึง

- (1) ถิ่นที่อยู่ในประเทศอย่างถาวร
- (2) ถิ่นที่อยู่ในประเทศตามปกติวิสัย
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)

22. “สถานประกอบการถาวร” หมายถึง

- (1) สถานจัดการ สาขา สำนักงาน คลังสินค้า ที่ตั้งอาคาร
- (2) เหมืองแร่ บ่อน้ำมัน บ่อก๊าซ ที่ทำการเพาะปลูกหรือไร่สวน
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)

23. บริษัทประกอบกิจการในอีกประเทศหนึ่ง โดยผ่านนายหน้า ตัวแทนใดๆ ที่ประกอบอาชีพเป็นปกติและเป็นอิสระ ถือว่า
- (1) บริษัทมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง
- (2) ไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)
24. การให้เครดิตภายใต้สัญญาซื้อขาย คือ จำนวนภาษีที่พึงชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้
- (1) จะนำมาเครดิตได้ไม่เกินจำนวนที่ต้องเสียภาษีในอีกประเทศหนึ่ง
- (2) ได้เท่าจำนวนภาษีที่คำนวณได้ในประเทศแรกและสามารถขอคืนภาษีได้
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)
25. การกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร อีกวิธีหนึ่ง ได้แก่
- (1) การปันส่วนกำไรทั้งสิ้นของบริษัทแม่ให้กับส่วนต่างๆ
- (2) การใช้จำนวนร้อยละที่เหมาะสมจากยอดรายรับทั้งหมดของสถานประกอบการถาวร
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
26. ค่าใช้จ่ายของสถานประกอบการถาวร ได้แก่
- (1) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวร
- (2) การจัดสรรค่าใช้จ่ายในการบริหารและจัดการทั่วไปของบริษัทแม่ให้สถานประกอบการถาวร
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
27. “กำไรจากธุรกิจ” หมายถึง
- (1) เงินได้จากการค้าหรือธุรกิจ กำไรจากการเช่าเรือ เครื่องบิน ผู้สินค้า
- (2) ไม่ใช่ค่าตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ทรัพย์สินใดๆ
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
28. สถานประกอบการถาวร ตั้งขึ้นเพื่อซื้อสิ่งของหรือสินค้าของบริษัทเท่านั้น
- (1) เงินได้หรือกำไรถือเป็นของสถานประกอบการถาวร
- (2) ไม่ถือเป็นเงินได้หรือกำไรของสถานประกอบการถาวร
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)

29. เจ้าของผลประโยชน์จากเงินปันผล ดอกเบี้ยและค่าสิทธิ ได้รับค่าตอบแทนดังกล่าวผ่านสถานประกอบการถาวรของตนเองซึ่งตั้งอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง การจัดเก็บภาษี
- (1) ใช้ข้อบทเรื่องเงินปันผล ดอกเบี้ยและค่าสิทธิ
- (2) ใช้ข้อบท กำไรจากธุรกิจ
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)
30. “วิสาหกิจในเครือเดียวกัน” หมายถึง
- (1) วิสาหกิจหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลเข้าไปจัดการ ควบคุมหรือร่วมทุนในอีกบริษัทหนึ่ง
- (2) มีความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์และการเงินเป็นพิเศษแตกต่างจากวิสาหกิจอื่น
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
31. “เงินปันผล” หมายถึง
- (1) เงินได้จากหุ้น สิทธิอื่นๆ ที่มีใช้สิทธิเรียกร้องในหนี้
- (2) เงินได้จากการจัดการอื่นๆ การก่อหนี้ผูกพัน การมีสิทธิในส่วนของผลกำไร
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
32. ผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทและเป็นเจ้าของผู้รับ ประโยชน์ ภาษีที่เรียกเก็บ
- (1) ไม่เกินร้อยละ 15 หากบริษัทผู้จ่ายดำเนินกิจการอุตสาหกรรม หรือ ร้อยละ 20 ของจำนวนเงินปันผล โดยผู้รับต้องถือหุ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ระหว่างช่วงเวลาหกเดือนก่อนสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการแบ่งผลกำไร
- (2) ไม่เกินร้อยละ 10 หากผู้รับเป็นผู้ควบคุมการมีสิทธิออกเสียงอย่างน้อยร้อยละ 10 ในบริษัทผู้จ่าย และร้อยละ 15 สำหรับกรณีอื่น
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) และ (2)
33. ผู้รับเงินปันผลมีสถานประกอบการถาวรอยู่ในประเทศผู้จ่ายเงินปันผล
- (1) ประเทศแหล่งเงินได้เป็นผู้เก็บภาษี
- (2) ประเทศถิ่นที่อยู่เป็นผู้จัดเก็บ
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) และ (2)
34. “ดอกเบี้ย” หมายถึง
- (1) เงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด เงินได้อื่นๆ ที่ถือเป็นการกู้ยืมตามกฎหมาย
- (2) เงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล พันธบัตร หรือหุ้นกู้รวมทั้งค่าพรีเมียม
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)

35. ดอกเบี๊ยะจะได้รับการยกเว้นภาษี เมื่อผู้จ่ายเป็นรัฐบาลและผู้รับเป็น
- (1) รัฐบาลหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง
 - (2) รัฐบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ธนาคารกลางหรือสถาบันการเงินใดๆ
 - (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
36. ผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์จากดอกเบี๊ยะและเป็นบริษัท ภาษีที่เรียกเก็บ
- (1) ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี๊ยะทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี๊ยะนั้นจ่ายโดยสถาบันการเงินรวมทั้งบริษัทประกันภัย และร้อยละ 25 กรณีอื่นๆ
 - (2) ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี๊ยะทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี๊ยะนั้นจ่ายโดยสถาบันการเงินบริษัทประกันภัย และร้อยละ 15 กรณีอื่นๆ
 - (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
37. กรณีส่วนเกินจากดอกเบี๊ยะที่ต้องจ่ายตามอัตราปกติ
- (1) ประเทศแหล่งเงินได้เป็นผู้เก็บภาษี
 - (2) ประเทศถิ่นที่อยู่เป็นผู้เก็บภาษี
 - (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2) และตามอัตราภาษีภายในของแต่ละประเทศ
38. “คำสิทธิ” หมายถึง
- (1) ค่าตอบแทนจากการใช้สิทธิ ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลป วิทยาศาสตร์ फिल्म หรือเทปที่ใช้ในกระจายเสียงทางวิทยุ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้าและข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือวิทยาศาสตร์
 - (2) ลิขสิทธิ์ใดๆ ในซอฟต์แวร์
 - (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
39. ผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์จากคำสิทธิ ภาษีที่เรียกเก็บ
- (1) ไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น
 - (2) ไม่เกินร้อยละ 15 สำหรับข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม
 - (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
40. “บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ” หมายถึง
- (1) บริการวิชาชีพ เช่น วิศวกร ทนายความ นักบัญชี
 - (2) ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน
 - (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)

41. “เงินได้จากบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ” หมายถึง
- (1) เงินได้ที่เกิดจากฐานประกอบการประจำ
- (2) เงินได้จากการประกอบกิจการในประเทศที่อยู่มีระยะเวลารวมกันถึง 90 วัน
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)
42. ค่าป่วยการกรรมการ (Directors' Fees) จัดเก็บภาษีจาก
- (1) ประเทศแหล่งเงินได้ตามกฎหมายภายในประเทศ
- (2) ประเทศอื่นที่อยู่ตามกฎหมายภายในประเทศ
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)
43. หากบริษัทส่งพนักงานไปทำงานวิจัย ณ ประเทศที่บริษัทแม่ตั้งอยู่ ค่าตอบแทนในการทำวิจัย
- (1) จะได้รับการยกเว้นภาษี
- (2) ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี
- (3) ไม่ทราบ
44. บุคคลผู้ได้รับสิทธิผลประโยชน์ตามอนุสัญญาภาษีซ้อน ได้แก่
- (1) บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งมีเงินได้เนื่องจากกิจกรรมธุรกิจหรือการค้าที่กระทำอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง
- (2) บุคคลที่มีสถานประกอบการถาวรอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง
- (3) ถูกทั้งข้อ (1) (2)
45. “บุคคล” หมายถึง
- (1) บุคคลธรรมดา ทรัสต์ ห้างหุ้นส่วน บริษัท กองมรดก และคณะบุคคล
- (2) บุคคลธรรมดา บริษัท คณะบุคคลอื่นใด กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง
- (3) ไม่ถูกทั้งข้อ (1) (2)
-

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางทิพย์วิมล ภูประดิษฐ์
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤศจิกายน 2495
ภูมิลำเนา	อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเรยีนาวิทยาลัย
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนเรยีนาวิทยาลัย
ระดับอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	
2519	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยพายัพ
2520	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2521 – 2524	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 3 ฝ่ายตรวจสอบภาษี สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย
2525 – 2527	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 4 ฝ่ายสืบสวนและตรวจสอบภาษี สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่
2528 – 2536	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 5 ฝ่ายสืบสวนและตรวจสอบภาษี สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่
2537 – 2539	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 6 ฝ่ายสำรวจและตรวจปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่
2540 – ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 6 ฝ่ายสืบสวนและตรวจสอบภาษี สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่